

РЕШЕНИЕ

№ 2817

гр. София, 29.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 17.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Младен Семов

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разглежда дело номер **10488** по описа за **2024** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба вх. № 332274/21.10.24г на Г. С. З. от [населено място] и с проц. представител адв. Бозов против Решение № 4040/05.09.24г по нахд № 2516/24г на СРС, НО, 2ри състав, в частта, с която е потвърдено НП № 23-4332-029929/08.12.23г на Началник група в СДВР-О“ПП“, с което на осн. чл. 174 ал.3 предл.2 от ЗДвП на касатора е наложено адм.наказание „глоба“ в размер на 2000лв и лишаване от правоуправление за срок от 24 месеца.

В жалбата се твърди, че Решението в обж. част е мат.незаконосъобразно, като се моли за отмяната му и отмяна на НП, претендират се разноски за двете инстанции. Сочи се, че доказ.тежест се носи от АНО и той не е доказал субективната страна на нарушението/липсва пряк умисъл/. Касаторът е управлявал МПС по разпореждане на полицейските органи/да премести автомобила от кръстовището/, а не по свое желание.В съд.заседание адв.Бозов поддържа жалбата и сочи, че употребата на наркотици сама по себе си не е забранена и касаторът можеше да стои в автомобила и да не го управлява, ако не му е било разпоредено.

Ответникът Началник група в СДВР-О“ПП“ не се явява или представлява в съдебно заседание. В писмени бележки юрк.П. оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ като

неоснователна, претендира юрк.възнаграждение, оспорва се като прекомерен адв.хонорар. Сочи се, че съгл. чл. 189 ал.2 от ЗДвП-редовно съставените АУАН имат мат.доказ.сила, като касаторът не е оборил тази презумпция. Нарушението е доказано от обективна и субективна страна, като Решението на СРС е правилно и законосъобразно.Наказанието ще превъзпита нарушителя.АУАН и НП съдържат всички необходими реквизити, като нарушението е описано ясно и точно, правото на защита на лицето не е нарушено.Правната квалификация е правилна и съответства на словесното описание на нарушението.

Прокурорът изразява становище за правилност и законосъобразност на Решението на СРС.

Съдът намира кас. жалба за допустима, като депозирана в срока и съгл. изискванията на АПК, пред надлежни съд, от лице с активна проц.легитимация, срещу акт от категорията на посочените в чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

Кас.състав намира Решението на СРС за валидно и допустимо, както и за мат.законосъобразно, по следните съображения:

СРС се е произнесъл при правилно установена фактическа обстановка, която се подкрепя от доказателствата по делото, вкл. от множеството свидетелски показания.Доказателствата са ценени поотделно и в съвкупност, като СРС е мотивирал Решението си подробно. Преценена е компетентността на актосъставителя и на АНО, спазването на сроковете по чл.34 от ЗАНН, материалната и процесуалната законосъобразност на АУАН и на НП.

Следва да се има предвид, че редовно съставените АУАН по ЗДвП имат материална доказ.сила/чл. 189 ал.2 от ЗДвП/ и пред СРС именно нарушителят следва да обори отразеното в АУАН.Касаторът не е направила доказ.искания пред СРС, нито е ангажирал каквито и да е доказателства, които да оборват презумираната от законодателя доказ.сила на редовно съставения АУАН.

СРС е отговорил подробно на всички възражения на наказаното лице, като правните изводи на СРС се споделят напълно от Кас.състав. Касаторът не оспорва факта, че е отказал на място да му бъде направен тест за установяване употреба на наркотични вещества и/или техните аналози, както и че не се е явил във ВМА да му бъде направен кръвен тест по издадения му талон за мед.изследване.Касаторът не оспорва и факта, че е управлявал МПС известно разстояние, преди да бъде спрян за проверка. Оспорва се единствено установената от СРС субективната страна на нарушението.Твърди се, че лицето действително е управлявало МПС на кратко разстояние, но по разпореждане на проверяващите/да измести автомобила от кръстовището, за да не пречи на движението и да му бъде извършена проверката/.Следователно, единственият довод на касатора е, че е шофирал /на кратко разстояние/ - в изпълнение на полицейско разпореждане. Следователно доводите на касатора са фокусирани само и единствено върху причината, поради която е шофирал. Правилно СРС е посочил, че от кредитираните свидетелски показания в тяхната съвкупност се установява, че полицейското разпореждане за спиране на МПС на удобно за проверка място е било дадено едва след като лицето е влязло в МПС, включило двигателя и МПС вече е било приведено в ход от водача. Правилно също така СРС сочи, че дори да се приеме защитната теза на лицето/че действително движението на МПС е било предприето

едва след разпореждане на полицейските органи/, то няма данни и не се твърди- водачът да е посочил причини да не може да изпълни разпореждането на проверяващите и да е отказал да управлява МПС/имайки ясното съзнание, че ще му бъде извършвана проверка, след като паркира автомобила на удобно за проверка място/. Причините, поради които е управлявал МПС, са ирелевантни- факт е и не се оспорва от касатора, че е управлявал МПС, след което е спрял за проверка/вече от други полицейски органи/, като при проверката е отказал да му бъде направен тест за наркотици и/или техните аналози/но е направил тест за алкохол/, както и че не се е явил за кръвен тест по издадения му талон.

Размерите на двете наказания са във фиксиран размер в приложимата санкционна норма.Правилен е изводът на СРС, че няма основания за прилагане на чл.28 от ЗАНН.

Кас.жалба е неоснователна и Решението в обж. част следва да се потвърди.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски в мин.размер по НЗПП вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 143 от АПК- 80лв юрк.възнаграждение.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.2 от АПК, Кас.състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4040/05.09.24г по нахд № 2516/24г на СРС, НО, 2ри състав, в частта, с която е потвърдено НП № 23-4332-029929/08.12.23г на Началник група в СДВР-О“ПП“, с което на осн. чл. 174 ал.3 предл.2 от ЗДвП на касатора е наложено адм.наказание „глоба“ в размер на 2000лв и лишаване от правоуправление за срок от 24 месеца, по кас.жалба вх. № 332274/21.10.24г на Г. С. З. от [населено място].

ОСЪЖДА Г. С. З. от [населено място] да заплати на Столична община сумата от 80лв разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: